

Hemelse Hike 2023

Of je nou de basisroute met extra lussen liep of de basisroute met wat afsnijden: hemels was het, de vier zonovertogen dagen van de Hemelse Hike 2023. Wandelen van camping naar camping door de prachtige Ardense heuvels, met voor de liefhebbers een stuk per kano toe.

De start traditioneel op Den Haag Centraal, met 27 deelnemers hadden we lekker veel ruimte in de touringcar. Net binnen de rusttijd van de chauffeur – die twee keer op dezelfde manier was fout gereden – bereikten we uitstappunt La Roche-en-Ardenne. De meesten liepen fluks de eettentjes en terrasjes voorbij, daarna was het flink stijgen en dalen gedurende een maximum van 13,3 kilometer, in de stralende zon. Onderweg prachtig bos, velden, rivierdal. Ook de camping in Marcourt was aan een riviertje gelegen, we hadden een mooie groenstrook langs het water voor onze groep. Voor sommigen was het nog best een pittig eind, ook omdat de bezemauto om wat bagagelast te verminderen pas vanaf dag twee beschikbaar was. Chauffeurs Nelleke en René (de laatste net terug van korte vakantie, in één keer door naar de Ardennen) werden 's avonds met enthousiasme begroet.

De pizzeria tegenover de ingang kreeg het druk door ons, maar de camping had ook een fijne kantine-achtige ruimte waar tot laat 's avonds spelletjes konden worden gedaan en bijgekletst. Prettig ook om warm je bed in te gaan, want het werd een glasheldere koude nacht.

Dag 2: In een rustig zonnetje smaakten de koffie en de lokaal gebakken croissantjes goed. Duidelijk weer om meteen maar goed dik zonnebrand te smeren. Deze dag was een stuk milder qua klimmen en dalen, maar de afstand wel forser: 20,5 kilometer voor de liefhebbers van GR-aanduidingen, 14,6 kilometer voor hen die liever zelf de route uitzochten met kaart, gps of de omschrijvingen van Ferrant (typerende quote: 'Warisy is een gehucht zonder voorzieningen. Dus als je daar iets verwacht zul je waarschijnlijk verzuchten 'waar is ie').

Heel prettig leidde de weg ons langs een grote supermarkt (aardbeien! biertjes! wc-papier) en bij aankomst op de camping in Melreux een zeer goed verzorgde barbecue – lange leve de toewijding van ons chauffeursduo! Om kosten te besparen waren thuis al slimme inkopen gedaan en vullende salades gemaakt (laatkomen

krijgt dan ineens dik voordeel). Met de zon, de van de camping geleende stoelen en het tevreden gevoel in de benen een topavond. En ook nog een iets minder koude nacht.

Dag 3: Meteen al bij de brug voorbij de camping moest de keus worden gemaakt voor kort of net iets langer (13, 15 of 17,7 kilometer). Onze chauffeurs zorgden voor nog meer variatieopties: een enkeling liet zich iets verder afzetten of eerder ophalen, alles om juist wel de extra lus naar het toeristische Durbuy te kunnen maken. Opnieuw relatief milde heuvels – maar lijkt niet alles mild na de pittige klimacties van de eerste middag?, al zat er wel wat venijn in de staart.

Onderweg zagen we al wat kanoërs, als voorpret voor de laatste dag. Barvaux had restaurantjes te over, maar veel mensen vonden het ook wel aangenaam de lange grindpaden van de camping niet nog eens af te hoeven lopen. Bovendien was er nog drank van de barbecue, aangevuld met chips en goed gezelschap een uitstekende reden om gewoon in het gras neer te ploffen en weinig stappen meer te zetten.

Dag 4: Wat ochtendmist, dus zij die dachten de tent die laatste dag droog in te kunnen pakken hielden ondanks uitvoerig wapperen natte randjes. Gelukkig brak de zon door toen we de kano's het water in sjouwden. De Ourthe was rustig met slechts een enkel golfje of stroomversnellinkje, maar met tien kano's is er sowieso genoeg manoeuvreren nodig en gelukkig waren onze rugzakken met de kanoverhuur mee naar het eindpunt. Niettemin zagen er toch diverse kano's kans om bij de stroomversnellingen door wat kleine navigatiefoutjes krakend op de klippen te lopen, zodat de bemanning tot over de enkels in de rivier moest uitstappen om beschaamd weer vlot te komen.

Prachtig om het heuvellandschap nu vanaf het water te zien! Er werd nog een ijsvogel gespot, veel beverholen in de oever, een vliegende vis en wat babygansjes en voor we het wisten waren we bij uitstappunt Palogne. Daar soep of friet, de groepsfoto en een half uur stevig klimmen naar een punt waar de touringcar kon

komen: leuk om na al die dagen zelfstandig ook even in colonne te lopen. We belandden in een vreselijke postHemelvaartfile maar gelukkig bereikten we hometown Den Haag net voor de verplichte chauffeursrust. Al met een al paar prachtige, niet te zeggen hemelse dagen, in heel fijn gezelschap van onze wandelmaatjes. Volgend jaar weer!

**Namens het
voorbereidingsteam,**

Ron, Sven, Ferrant, Brenda, René, Nelleke en Laura